

befolkning, hvad vi netop have i den Amtsraads-kreds, hvor jeg bor, og som i Forvejen er stærkt bebyrdet ved Bidrag efter Hartkorn, bliver i højere Grad overbebyrdet, naar Bestemmelsen i Landkommunallovens § 50 kommer til Anvendelse ved Fordelingen af Amtsraadsbidragene, og det var sikkert ogsaa denne Betragtning, der bevirkede, at man i sin Tid gik bort fra at ligne Amtsraadsbidragene i Henhold til den nævnte Paragraf. Det er jo ganske vist, at der er en Del, som Amtsraadet kan fordele efter et endnu friere Skøn, men det er saa forsvindende, at det ikke paa langt nær opvejer det andet Misforhold. Det er det, Udvalget har haft for Øje, og det er det, vi mene at kunne saa klarere Blik for, naar disse Oplysninger foreligge. Hvorledes Udvalget vil stille sig med Hensyn til den endelige Ordning af de kommunale Forhold i disse Handelspladser, har jeg ingen Bemyndigelse til at udtale mig om paa Udvalgets Vegne. Jeg kan kun sige, at Udvalget forbeholder sig sin fulde Frihed i saa Henseende, thi det er umuligt for Udvalget at tage Stilling til disse Spørgsmaal, før Oplysninger foreligge. Jeg kan tænke mig, at der vil blive flere Spørgsmaal at tage under Overvejelse ved den endelige Ordning af disse Forhold. Det kunde tænkes, at man valgte enten at føre dem ind under Bestemmelserne, der gælder for Købstædernes eller for Landkommunernes Ordning, men jeg kunde ogsaa tænke mig, at Lovgivningsmagten kunde tage under Overvejelse, om der ikke ved denne Lejlighed kunde være Anledning til at føre flere af de købstadlignende Landsbyer ind under Lovens Bestemmelser; og endelig kunde jeg tænke mig, at det kunde tages under Overvejelse, om man ikke kunde komme til en anden Bestatningsmaade ved Fordelingen af Amtsfondsbidragene paa Kommunerne. Jeg skal imidlertid, som sagt, ikke komme nærmere ind paa at omtale disse Ting, der efter min Mening først ligge for, naar Oplysninger foreligge.

Ud fra disse Betragtninger skal jeg tillade mig paa Udvalgets Vegne at anbefale Forslaget om Overgang til Dagsordenen til den højtærede Indenrigsministers Velvilje og anbefale Tingets Medlemmer at stemme derfor.

Indenrigsministeren (Hørring): Den Foritaelse, der har herftet i Udvalget angaaende Forholdet mellem Amtskommunerne og de saakaldte Handelspladser, deles ikke af mig. Men jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa. Jeg er nemlig enig i, at skulle vi naa til at blive enige om en anden

Opfattelse af dette Forhold, er det nødvendigt, saaledes som Udvalget her har foreslaet, at vi begynde med at skaffe de fornødne Oplysninger til Veje om, hvilken Betydning dette Fællesskab mellem Amtskommunerne og Handelspladserne har i Øjeblikket i økonomisk Henseende. Det er derpaa, Dagsordenen gaar ud, idet den opfordrer mig til at skaffe disse Oplysninger til Stede, en Opfordring, jeg meget gerne skal efterkomme. Jeg kan saaledes slutte mig til Forslaget om Overgang til Dagsordenen og skal tillade mig at anbefale dets Bedtagelse.

N. Andersen: Som Supplement til de Udtalelser, der bleve fremtatte af den ærede Ordfører og i Tilslutning til en Udtalelse af den ærede Ordfører skal jeg tillade mig at fremsætte et Par Bemærkninger, navnlig fordi jeg er det Medlem af Udvalget, der har fremskaffet de Oplysninger, Udvalget har haft til Raadighed, og som den ærede Ordfører allerede har omtalt vedrørende en enkelt Handelspladsets økonomiske Forbudelse, og Resultatet deraf for den paagældende Amtsfond. Det er nemlig Handelspladsen Frederiksbergs Stilling til Københavns Amtsrads-kreds der er Tale om. Det har allerede i flere Aar staaet en Del af Amtsrads-kredsens Medlemmer klart, at der var et betydeligt Misforhold til Stede mellem de Beløb, som kunne paalignes i Henhold til Landkommunalloven den store Handelsplads Frederiksberg, og de Beløb, som Frederiksberg atter kræver til sine Fornødenheder af Amtsfonden, ligeledes i Henhold til den bestaaende Lovgivning. Imidlertid har man ikke været klar over Forholdet og er det til en vis Grad ikke endnu; men for et Aars Tid siden bleve samtlige Sognekommuner i Amtsrads-kredsen enige om gennem deres respektive Formænd at træde sammen i en Komitee for at foretage de Undersøgelser, man saa sig i Stand til at foretage uden Støtte eller Assistance fra Centraladministrationen, nemlig Indenrigsministeriet. Det Resultat, man kom til, var ganske vist saa afstrøffende i Henhold til, hvad man maatte ønske for almindelig Retfærdighed, at det giver Anledning til en videregaaende Undersøgelse for samtlige Handelspladser af saadan Natur, at den fornøftigvis kun kan foretages ved Regeringens Foranstaltning. Det viste sig nemlig ved den Undersøgelse, der blev foretaget for Frederiksbergs Vedkommende, at medens omtrent Halvdelen af Amtsfondens Udgifter i Regnskabsaaret 1894—95 kunde udstilles nøjagtigt, saaledes at man kunde sige nøjagtigt, hvilke Beløb Frederiksberg belastede Amtskommunen med i Form af